

men Eksamensspørgsmaalene afgøres ved en Forhandling mellem Censorer og Eksaminatorer Dagen før Eksaminationen. Da dette imidlertid er vanskeligt, fordi Censorerne ikke altid kan være til Stede, er det blevet en Slags Praksis, at i Stedet for denne mundtlige Forhandling om Spørgsmaalene sender Censorerne Formand i Regelen Dagen før Eksaminationen en Række Spørgsmaal paa Sedler til Eksaminator og undertiden tillige nogle blanke Sedler, saa at Eksaminator kan overveje, om han vil skyde nogle af Spørgsmaalene ud og maaske paa de blanke Sedler vil tilføje andre, som der saa, naar Censorerne kommer, bliver truffet Afgørelse om, og Sedlerne bliver derefter lagt i en Konvolut.

Professor N. A. Larsen sendte velviligt Dr. Larsen Spørgsmaalene en 8 Dages Tid før — Datoen har jeg ikke, men da Eksamen blev afholdt Mandag den 11., maa det vel senest have været den foregaaende Mandag. Dr. Larsen saa nu, at der blandt disse Spørgsmaal var tre, som ikke var blevet gennemgaaet med Eleverne, til Dels paa Grund af, at Dr. Larsen som ny Mand havde fulgt den Bog, som hans Forgænger i Faget havde benyttet, og disse Spørgsmaal omtales ikke i den paagældende Bog. Dr. Larsen hævder, at han har været i god Tro — og jeg har, som Sagen foreligger, ikke Grund til at tro andet, saa underligt det end kan lyde —, idet han fremhæver, at han var mest optaget af, at han under de Angreb, der var sket paa ham, endelig maatte sørge for, at hans Elever var saa vel instruerede som muligt. Endvidere havde han allerede i April Maaned sagt til sine Elever, at de maatte vente, at han vilde holde Timer med dem og gennemgaa Stoffet lige til det sidste, at han ogsaa efter den skriftlige Eksamen, som vilde falde fra 1. til 4. Maj, vilde holde Timer i sit Fag med dem, og at de maatte være forberedte paa, at det ogsaa under den mundtlige Eksamen vilde være nødvendigt for ham at tage Timer med Eleverne. Han havde saaledes tænkt sig at ville have Time med Eleverne 8 Dage før den mundtlige Eksamen — Mandag den 4. vilde det blive, da Eksamen afholdtes den 11. Imidlertid kom der mundtlig Eksamen, saa han ikke kunde faa denne Time, og paa Grund af forskellige Forhold blev den først afholdt Lørdag Aften, som Eksamen skulde finde Sted om Mandagen.

Lørdag Eftermiddag mødte Lærer Trap

en af 2den Klasse-Eleverne — Dimittend-klassen er 3die Klasse — i Skolegården. Denne sagde til Trap: Eleverne i 3die Klasse skal have Time med Forstanderen i Aften for at faa gennemgaaet Eksamensspørgsmaalene. Er det rigtigt? Er det lovligt? Hr. Trap lod saa Tiden gaa, til Timen var forbi, og da 3die Klasse-Eleverne kom ud, spurgte han een af dem om, hvad der var blevet gennemgaaet. Eleven nævnede saa disse 3 Spørgsmaal, som fandtes paa Eksamenslisten, foruden et fjerde, som ikke var derpaa. Der var sendt — det skulde jeg egentlig have nævnt før — Dr. Larsen 36 Sedler med 2 Spørgsmaal paa hver. Da der var 27 Elever, vilde der altsaa, for at den sidste Elev ogsaa skulde have noget at vælge imellem, kræves 28 Sedler, og der vilde kunne udskydes 8. Endvidere var der sendt nogle blanke Sedler til Udfyldning efter Forhandling med Professor Larsen, hvis der ønskedes andre Spørgsmaal. Det ønskedes der imidlertid ikke, da der jo var nok ogsaa til at udskyde. Søndag Morgen gik saa Lærer Trap til Dr. Larsen og foreholdt ham dette, og da Dr. Larsen svarede, at Eleverne ikke vidste, at det var Eksamensopgaver, og Lærer Trap derefter erklærede: Jo, det ved de, for jeg har i alt Fald fortalt nogle af dem det, udskød Dr. Larsen straks de 3 Spørgsmaal. De blev lagt i en Konvolut, de kom ikke paa Eksamensbordet, og der blev ikke eksamineret i dem.

Undskyldeligt er dette selvfølgelig ikke, og det er klart, at det var en saa forkastelig Handlemaade, at det var nødvendigt for Ministeriet at reagere alvorligt og bestemt derimod. Mine Overvejelser resulterede i, at jeg, efter at have gennemgaaet de forskellige Erklæringer, sendte Dr. Larsen en Skrivelse, som lyder saaledes: „Efter Modtagelsen af de herfra ønskede Oplysninger om Deres Forhold med Hensyn til de Dem i Aar tilstillede Eksamensopgaver i Pædagogik skal Ministeriet udtale, at De som Lærer og Forstander ved Deres Fremgangsmaade i denne Sag har udvist en høj Grad af Ubetænksomhed, og Ministeriet maa derfor tilkendegive Dem sin alvorligste Misbilligelse af Deres Handlemaade.“

Det ærede Medlem (Nørgaard), som omtalte denne Sag, udtalte, at den paa det groveste maatte have brudt den Tillid, der fra Censors Side i Henhold til Loven vistes Seminarierne. Deri har det ærede Medlem selvfølgelig Ret og ogsaa i, at den har brudt noget af den Tillid, Ministeriet